

Arrest

nr. 82 951 van 13 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 20 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DEMEERSSEMAN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 27 augustus 1991 geboren in de wijk Bagdad el Jadidah. U bent een sjiïet van Arabische origine en woonde in de wijk Karade Dachel samen met uw ouders, uw twee zussen, uw grootvader en uw oom en zijn familie. U bent tot het derde leerjaar naar school geweest. Uw vader was een officier bij de veiligheidsdienst (el Amn) in Bagdad.

In september 2003 besliste uw vader om uit voorzorg Irak te verlaten en naar Syrië te verhuizen, meer bepaald naar de wijk Al Sinaa te Damascus. Uw oom, die eveneens in het huis in Karade Dachel woonde, werd in 2003 ontvoerd van op zijn werkplaats. In augustus 2004 heeft uw vader Syrië verlaten, aangezien het daar gevaarlijk zou zijn voor hem. Jullie hebben sindsdien niets meer van hem

vernomen. Uw moeder en vader zijn religieus gescheiden, maar niet officieel. U heeft drie jaar school gelopen in Syrië en bent vervolgens gaan werken als verkoper in winkeltjes. U vreesde herkend te worden als zoon van een officier bij de veiligheidsdienst.

Omwille van problemen in het kader van de protesten tegen de Syrische overheid heeft u besloten ook dit land te verlaten. U heeft Syrië verlaten met de bus richting Turkije op 15 september 2011. U bent een week in Turkije gebleven en heeft dan koers gezet richting België op 21 september 2011. U bent op 28 september 2011 in België aangekomen, waar u dezelfde dag asiel heeft aangevraagd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende originele documenten neer: een identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs en een omslag waarin documenten zaten verzonden vanuit Syrië. U legt tevens een kopie van de aanvragen ter verlenging van uw verblijfstatuut in Syrië voor.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of het lijden op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U stelt dat u vreest voor uw leven omwille van de werkzaamheden van uw vader bij de veiligheidsdienst ten tijde van het regime van Saddam Hoessein (CGVS p.6). U vreesde meer bepaald wraakacties van mensen die door uw vaders toedoen pijn geleden hadden (CGVS p.19).

Opmerkelijk is evenwel de vaststelling dat u quasi niets wist te vertellen over uw vader. Zo is het zeer opmerkelijk dat u, buiten uw uitspraak dat uw vader bij de veiligheidsdienst 'el amn' werkte, hierover niets wist te vertellen (CGVS p.8). Gevraagd naar de precieze naam van de veiligheidsdienst waarvoor hij bij werkte, kon u niet antwoorden (CGVS p.16). U wist evenmin waar de veiligheidsdienst lag noch welke graad uw vader had (CGVS p.8). Dit alles is hoogst merkwaardig en roept ernstige twijfels op bij uw beweringen omtrent het profiel van uw vader. Over de inhoud van zijn werkzaamheden wist u al evenmin iets te vertellen (CGVS p.9). U wist niet of hij een gekende officier was, u kende zijn rang bij de Baathpartij niet, noch wat hij gestudeerd heeft (CGVS p.9). U wist niet of hij vergaderingen van de partij bij woonde, noch of hij al dan niet wel eens naar feestjes ging georganiseerd door Saddam Hoessein (CGVS p.10). Er kwam soms bezoek bij jullie thuis. De bezoekers kwamen echter nooit binnen en u wist aldus niet wie het waren (CGVS p.10). Na het vertrek van uw vader heeft u wel eens aan uw moeder gevraagd wat uw vader precies deed, maar ook zij kon u niet meer bijbrengen dan wat u al wist namelijk dat hij "bij de veiligheidsdienst" werkte (CGVS p.9). Het feit dat u in het geheel geen concrete of spontane gegevens weet te verschaffen over uw vaders profiel of activiteiten, maakt dat u uw beweringen dienaangaande allerm minst aannemelijk weet te maken.

Van iemand die het profiel van zijn vader aanhaalt als grond om internationale bescherming aan te vragen, mag verwacht worden, ondanks zijn jonge leeftijd, dat hij een zicht kan werpen op het profiel van zijn vader. U blijkt hier niet toe in staat.

Uw kennis over de Baathpartij zelf is eveneens minimaal te noemen, hetgeen verdere twijfels doet rijzen bij uw geloofwaardigheid. U bent zelf nooit in aanraking gekomen met de partij (CGVS p.10). U herinnerde zich de slogan van de partij niet, in tegenstelling tot die van in Syrië die u wel kende (CGVS p.15- p.17). U wist wel dat de val van het regime in 2003 plaatsvond (CGVS p.9) en dat de zonen van Saddam Uday en Qusay heetten (CGVS p.16). De ideologie van de Baathpartij was u wederom een raadsel net als de feestdagen gelinkt aan de partij (CGVS p.16). Van de zoon van een Baathist die zijn vrees baseert op de werkzaamheden van zijn vader bij de Baathpartij, mag meer kennis verwacht worden over de betreffende partij.

Bovengaande opmerkingen laten niet toe geloof te hechten aan het profiel van u als zoon van een Baathist die vervolgd dreigt te worden omwille van zijn werkzaamheden voor de veiligheidsdienst. Aangezien uw vrees in geval van terugkeer naar Irak haar oorsprong vindt in dit profiel, kan ook hieraan geen geloof worden gehecht.

Wat er ook van zij, zelfs indien geloof zou gehecht worden aan uw profiel, quod non, dienen volgende opmerkingen te worden geformuleerd inzake uw vrees voor vervolging. U vreest dat u het slachtoffer zou worden van wraakacties door de slachtoffers van uw vader. Het is echter onwaarschijnlijk dat u aan uw vader gelinkt zou worden. Zo gaf u aan dat u in Irak nooit buiten kwam. Het enige dat u bijgebleven was uit uw verblijf in de Iraakse hoofdstad waren de sporadische uitjes naar visrestaurants in de Abu Nawas-sstraat (CGVS p.12). Uw kennis over de stad was zeer beperkt. U wist zelfs niet of u in Kerkh of in Rusafa woonde (CGVS p.11) en kende de naam van de rivier die door Bagdad stroomde niet (GVS p.11). De omliggende wijken van uw eigen wijk kon u zich evenmin herinneren. Enkel Hay Zawiyah was u bijgebleven (CGVS p.11). Hoe de vlag er momenteel uit ziet, kon u ook niet met zekerheid zeggen (CGVS p.17). Gezien u zeer weinig over uw vader wist, over zijn werkzaamheden, over de partij waar hij voor werkte en u zelfs al zolang weg bent uit Bagdad dat u zich over deze stad nog amper iets herinnert, is het ten zeerste te betwijfelen dat men u zou linken aan uw vader.

Bovendien kan u geen concrete aanwijzingen geven op basis waarvan u die vrees zou kunnen hard maken. Sinds jullie vertrek uit Irak in september 2003 hebben jullie geen nieuws meer ontvangen in verband met de eventuele problemen gelinkt aan uw vader (CGVS p.8). Het laatste contact met de familie van uw vader in Bagdad dateert van voor het vertrek van uw vader uit Syrië, namelijk van voor augustus 2004 (CGVS p.7). Noch u noch uw moeder zijn nog terug in Irak geweest (CGVS p.8). De familie van uw moeder woont in Najaf (CGVS p.6). U denkt niet dat ze sinds jullie vertrek in 2003 problemen gehad hebben (CGVS p.19).

U vreeste eveneens herkend te worden als zoon van in Syrië. De aanwijzingen die u hiervoor aanhaalt zijn wederom niet overtuigend. Uw klanten in de winkel zouden u vragen stellen in de trant van 'waar woonde je, waar lag je huis, wie is je familie, hoe heet je vader' (CGVS p.17). Het louter vragen stellen van landgenoten over uw woonplaats en familiebanden kan moeilijk als een aanwijzing van vervolging gezien worden. U kan zodoende niet aannemelijk maken dat u daadwerkelijk geviséerd zou worden bij een terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Irak.

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs werpen geen ander licht op de inschatting van uw asielmotieven. De kopies van de aanvraag van uw moeder om uw verblijfsvergunning in Syrië betreffen kopies en zijn documenten die niet relevant zijn voor uw asielrelaas.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkbaar verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid geviséerd. Ook de sjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad dd. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden o.a. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Baghdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Baghdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Baghdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 vreemdelingenwet, schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot het toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker toetst de elementen van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag aan zijn asielmotieven. Verzoeker onderneemt een poging om de motieven van de bestreden beslissing in feite te weerleggen, onder meer door te verwijzen naar zijn verklaringen zoals afgelegd op het CGVS en te stellen dat hij in de jaren 2003-2004 amper twaalf/dertien jaar was.

2.1.2. Bij brief van 6 april 2012 stelt verzoekers advocaat dat verzoekers zus, die samen met de familie was teruggekeerd vanuit Syrië, rond 24-25 februari 2012 werd doodgeschoten in Bagdad, voor de deur van het huis.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). De Raad hoeft niet op ieder argument in te gaan voor zover uit het arrest de

pertinente motieven blijken waarop de uitspraak is gesteund. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Waar verzoeker aanvoert dat hij niet de mogelijkheid had tot het toetsen van de materiële motivering, blijkt dat hij toegang had tot alle documenten van het administratief dossier en onder meer op basis van deze stukken zijn verweer opbouwde.

Verzoeker betoogt in essentie dat hij een vrees voor vervolging heeft omwille van de werkzaamheden van zijn vader bij de veiligheidsdienst ten tijde van het regime van Saddam Hoessein. Verzoeker kan echter niets anders melden dan dat zijn vader burgerkledij droeg maar weet verder niet (i) of hij een gekend officier was (ii) hoelang hij voor de Baath werkte (iii) wat zijn vader studeerde (iv) of zijn vader vergaderingen van de Baath bijwoonde (v) of hij naar feesten georganiseerd door Saddam ging (vi) de naam van de veiligheidsdienst waarvoor zijn vader werkte (gehoor CGVS, p. 9-10; p.16). In acht genomen verzoekers verregaande onwetendheid omtrent de vermeende functie van zijn vader kan geen geloof gehecht worden aan de voorgehouden functie van zijn vader ten tijde van het regime van Saddam Hoessein. Verzoekers jonge leeftijd op het ogenblik van de val van het regime kan niet aanvaard worden als verschoningsgrond voor deze onwetendheid daar aangenomen moet worden dat hij, indien zijn vader daadwerkelijk een functie bij de veiligheidsdienst zou hebben bekleed die actueel nog aanleiding geeft voor daden van vervolging, zich dienaangaande had geïnformeerd. Verzoeker stelt weliswaar dat hij via zijn moeder geprobeerd heeft om informatie te verkrijgen, maar er moet worden vastgesteld dat dit een loutere bewering is; de Raad ziet niet in waarom verzoekers moeder zich, zeker na de val van het regime en tijdens hun verblijf in Syrië, zou hullen in stilzwijgen omtrent de functie van verzoekers vader indien haar zoon, in casu verzoeker, omwille van deze reden genoodzaakt is zijn toevlucht te nemen tot het invoeren van internationale bescherming.

Gelet op verzoekers uitermate vage en niet door enig begin van bewijs onderbouwde verklaringen inzake de vermeende functie van zijn vader kan een vrees voor vervolging omwille van deze reden niet aangenomen worden.

Kritiek op de overige, overvloedige, motieven inzake zijn kennis over de Baath en Bagdad kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

Uit de feiten zoals verwoord in de hoger vermelde brief van verzoekers advocaat kan, gelet op het ontbreken van een begin van bewijs, evenmin een individuele vrees voor vervolging worden afgeleid.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen; een schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering alsook schending van het gelijkheidsbeginsel.

Verzoeker is het niet eens met de appreciatie door de commissaris-generaal van de veiligheidssituatie in Bagdad en voert dienaangaande een betoog waarbij hij onder meer verwijst naar landeninformatie (stukken 3-13).

Verzoeker vervolgt dat objectief gezien de situatie in Bagdad niet op positieve wijze veranderd is, meer nog, het lijkt erop dat de situatie in Bagdad op heden onstabiel is dan enkele maanden geleden. Er is dan ook geen enkele reden om een asielzoeker afkomstig van Bagdad op heden anders te behandelen dan zes weken geleden en om aan deze personen minder bescherming te bieden. Gelet op het feit dat het verschil in behandeling niet gerechtvaardigd is, is volgens verzoeker het gelijkheidsbeginsel geschonden. Bovendien heeft de plotse, ongegronde ommekeer van verweerder in zijn beleid geleid tot willekeur. Er is geen enkele objectieve reden die rechtvaardigt waarom verzoeker zo lang heeft moeten wachten op zijn verhoor. Verzoeker meent dan ook dat hij ongelijk behandeld wordt ten aanzien van landgenoten die op hetzelfde ogenblik naar België zijn afgereisd of zelfs later alhier zijn aangekomen. Verzoeker voegt er nog aan toe dat een vergelijking met het beleid van andere Europese landen irrelevant is daar het Commissariaat-generaal niet aantoonde dat de minimumnormen van Europa in deze andere landen op dezelfde manier werden omgezet als in België.

2.3.2. Verzoeker had kennis van de stukken van het administratief dossier zodat niet ingezien kan worden hoe hij de motivering niet kon toetsen.

De door verzoeker aan onderhavig verzoekschrift bijgebrachte informatie vermag geen ander licht te werpen op de omstandige motivering omtrent de situatie in Irak, en meer specifiek Bagdad. De commissaris-generaal betwist niet dat er op heden nog steeds sprake is van veiligheidsincidenten zoals bomaanslagen in verzoekers regio van herkomst, zijnde Bagdad. Er dienen echter diverse elementen noodzakelijkerwijze in ogenschouw genomen te worden om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet te evalueren.

Uit de grondige analyse dient te worden opgemaakt dat de aanwezige incidenten eerder gericht van aard zijn en de diverse objectieve elementen (zijnde het aantal gevallen burgerslachtoffers, het aantal incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de partijen in het conflict, de doelwitten die daarbij beoogd worden, zelfmoordaanslagen in burgerwijken, luchtbombardementen, ...) in ogenschouw genomen, blijkt dat er op heden in verzoekers regio van herkomst, zijnde Bagdad, geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. De incidenten die door verzoeker worden gedocumenteerd tonen aan dat er inderdaad nog (zware) aanslagen voorkomen in Bagdad, doch tevens kan hieromtrent worden opgemerkt dat ze in hoofdzaak gericht zijn tegen de in de bestreden beslissing vermelde risicogroepen. Derhalve doet deze informatie geen afbreuk aan de motivering van de bestreden beslissing.

Waar verzoeker een schending van het gelijkheidsbeginsel opwerpt, dient te worden opgemerkt dat elke asielaanvraag afzonderlijk en individueel wordt onderzocht en beoordeeld. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden daar bij de behandeling van zijn asielaanvraag rekening werd gehouden met de feiten zoals deze zich voordeden op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing met inachtnaam van zijn individuele situatie.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS